

**O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY VA O‘RTA MAXSUS
TA‘LIM VAZIRLIGI
AL-XORAZMIY NOMIDAGI URGANCH DAVLAT
UNIVERSITETI FILOLOGIYA FAKULTETI**

**FILOLOGIYA VA TILLARNI O‘QITISH (O‘ZBEK TILI)
TA‘LIM YO‘NALISHI II-BOSQICH TALABASI
MENGLIYEV OTABEKNING**

O‘ZBEK MUMTOZ ADABIYOTI FANIDAN

**ALISHER NAVOIYNING
«FARHOD VA SHIRIN»
DOSTONI
MAVZUSDAGI**

REFERATI

Bajardi:

MENGLIYEV OTABEK

Qabul qildi:

S.ATAJANOV

Urganch-2015

REJA:

1. «Farhod va Shirin» dostoni
2. «Farhod va Shirin» dostonida insonparvarlik g`oyalari, orzu-umidlari Farhod siymosida.
3. Dostonning timsollar olami.
4. Dostonning tasavvufiy talqinlari va badiiy xususiyatlari.

«Farhod va Shirin»—Alisher Navoiy „Xamsa” sining ilk masnaviysi «Hayrat ul-abror»dagi umumbashariy fikr-mulohazalardan nur olib Sharq she'riyati ixlosmandlarining qalbida yolqin o't paydo qilgan buyuk beshlik tarkibidagi syujetli dastlabki dostonidir. Farhod, Xusrav va Shirin muhabbati mojarolari musulmon xalqlari og'zaki va yozma ijodiyotida keng tarqalgan sayyor syujet sanaladi. Ulug' shoir «Xamsa»sining ikkinchi dostoni «Farhod va Shirin» uchun ham, an'anaga ko'ra, mana shu sayyor syujetga murojaat etiladi. Turkiy «Xamsa» ijodkori mazkur asarni yozishga kirisharkan, nihoyatda topqirlik bilan keltirilgan hayotiy haqiqatga o'quvchi e'tiborini qaratadi. Adibning fikricha, nozik va nafis naqshlar solib to'qilgan ipak mato bilan uyni bezash uchun, avvalo, o'sha uyning tarhi (loyihasi) ham did bilan ziynatlangan, puxta o'ylangan bo'lishi lozim. Doston muallifi she'rxon hukmiga havola etgan tamsil negizida o'zi qalamga olgan ko'chuvchi voqealar tizimini nazarda tutadi. Buning boisi shuki, mazkur mavzu bilan aloqador dilkash nazm namunalari ijod etilgan bo'lib, uning afsonasi ham eshitguvchining tab'iga g'oyatda muvofiqdir. Masalaning nozik nuqtalarini teran anglagan shoir «Farhod va Shirin»da o'ziga murojaat etib quyidagi baytlarni bitadi:

Burun jam' et nekim boig'ay tavorix,

Borida ista bu farxunda tarix.

Topilg'ay shoyad andog' bir necha so'z,

So'z aytur elga ul yon tushmagan ko'z.

Ani nazm etki tarhing toza boig'ay,

Ulusqa mayli beandoza boig'ay.

Yo'q ersa nazm qilg'onni xaloyiq

Mukarrar aylamak sendin ne loyiq.

Xush ermas el so'ngincha raxsh surmak,

Yo'likim, el yugunnishtur yugurmak.

Biravkim bir chamanda soyir erdi,

Nechakim gul ochilg'on ko'rdi, terdi.

Hamul yerda emas gul istamak xo'b,

Bu bo'ston sahnida gul ko'p, chaman ko'p.

Alisher Navoiy mazkur baytlarda ko'chib yuruvchi voqealar tizimi asosida doston bunyod etishdagi o'ziga xos ijodiy uslubidan o'quvchini voqif etadi. Shoir o'ziga murojaat etib, dastlab shu mavzuda yozilgan asarlarni jamlash, ularni o'rganish lozimligini ta'kidlaydi. Ijod—yangi, ohori to'kilmagan so'z aytish, aytganda ham nihoyatda nazokat bilan she'rxon his-tuyg'ularini junbushga keltiradigan darajada aytishdir. Ulug' shoir har bir asariga ana shu tayanch tamoyil nuqtai nazaridan yondashadi. Asar muallifi Farhod, Xusrav va Shirin muhabbati mojarolari mavzuida badiiyat namunalarini ijod etgan shoirlarning sohir qalami hali bu o'tli ishqning barcha sir-u asrorini oxirgi nuqtasiga qadar yoritishga muyassar bo'lmaganliklarini va hali bu borada aytilmagan so'zlar topilishidan umidvorhgini bayon etadi. Mana shu aytilmagan so'z bilan asar toza tarhda nazm qilinsa, u yangi vabir xil qolipdagi andozalardan xoli bo'ladi. Shuningdek, shoir o'zidan oldin bunyod etilgan badiiy yaratmalarni taqlidan qayta takrorlashni el oti ortidan ot choptirish yoki birov bir chamanda sayr qilib, ochilgan gullarni tergan-u yana o'shanday dilkash gullarni izlashga vaqt sarflashday behuda harakatga qiyoslaydi. Bunday chekilgan «zahmat»ni «xush ermas»-deya qoralaydi. «Bu bo'ston sahnida gul ko'p, chaman ko'p» misrasida ijod maydonining sarhadsizligi-yu nihoyatsizligini nazarda tutadi.

Musulmon xalqlari adabiyotida mashhur boigan bu ishq mavzui qahramonlaridan biri Xusrav haqida fikr yuritgan ko'pgina sharqshunos olimlar uning tarixiy shaxs ekanligini e'tirof etishadi. Ularning fikricha, Xusrav mashhur sosoniy podshohlaridan bo'lgan Anushervonning nabirasi Xusrav Parvez binni Hurmuzdir. Ma'lumotlarga ko'ra, u 590-628-yillarda hukmronlik qiladi va o'g'li Sheruya buyrug'i bilan qatl etiladi. X asr arab tarixchilari Muhammad ibn Jarir

at-Tabariyning «Tarixi rasul val-muluk», Ibn al-Faqih Hamadoniyning «Kitob ul-buldon», Mis ar-Muhilhil abu Dalafning «Risoi soniya», XII asrda yashagan mashhur muarrix Abu Abdulloh Yoqutning «Mu'jam ul-buldon» kabi asarlarida ham shunday qaydlar uchraydi. Ayrim ma'lumotlarga ko'ra, jumladan, Muhammad at-Tabariy asarida arman qizi yoki oromiylardan bo'lgan Shirin ham tarixiy shaxs bo'lib, u Xusravning sevikli xotini bo'lganligi e'tirof etiladi. Xusrav Parvezning shaxsi va davlat arbobi sifatidagi fazilatlari haqida zamondoshlari bo'lmish misrhk Feofikat Simokattaning «Tarix» kitobi va arman tarixchisi Sebeosning «Yepiskop Sebeosning tarixi» asarlarida ham hikoya qilinadi. Bulardan tashqari, XV asr tarixchilari Mirxond va Xondamir asarlarida hamda Alisher Navoiyning «Tarixi muluki Ajam» asari sahifalaridan ham Xusrav Parvezga oid ma'lumotlar o'rin olgan. Mana shu tarixiy voqealar zaminida xalq og'zaki badiiy ijodida turli-tuman afsona, rivoyat va qissalar vujudga kela boshlaganki, keyinchalik o'shalar asosida badiiy yozma adabiyotda nomlari keltirilgan tarixiy shaxslarni xotirga keltiruvchi, ammo ulardan farqlanuvchi qahramonlar vujudga kelgan.

Xusrav va Shirin muhabbati yozma badiiy adabiyotda ilk bor Abulqosim Firdavsiy «Shohnoma»sida uchraydi. Unda mazkur obrazlar tasvirida tarixiylik nuqtai nazaridan yondashilganligi, muallif sevishtanlarning tarixiy shaxs sifatidagi faoliyatini yoritishga harakat qilganligi diqqatni tortadi. Firdavsiy asaridagi Farhod obrazi Xusravning sarkardasi bo'lib, ishq bobida uning Shiringa yaqinligi nazarga tashlanmaydi. Nizomiy Ganjaviy «Xusrav va Shirin» dostonida esa asar qahramonlari tarixiy shaxsdan badiiy obraz darajasiga ko'tariladi. Undagi Farhod toshyo'nar hunarmand bo'lib, Shiringa muhabbat qo'ygan oshiq sifatida namoyon bo'ladi. Biroq pok muhabbat sohibi bo'lgan Farhod dostonida qalamga olingan voqelikning ibtidosidan intixosiga qadar ishtirok etuvchi obraz sifatida qalamga olingan emas. U sut arig'i qazish lavhalari tasvirida asar voqeligiga jalb etiladi. Shu asnoda u Shiringa ko'ngil qo'yadi, ma'shuqasi

visoliga erishish uchun Xusravning og'ir shartlarini bajaradi, ammo Xusrav uyushtirgan makkor kampirning hiylasiga ishonib fojiali o'lim topadi. Nizomiy Ganjaviydan so'ng xamsanavislikda dong taratgan Amir Xusrav Dehlaviyning «Shirin va Xusrav» dostonida Farhod obrazi yana-da takomillashtiriladi. U endi Chin xoqonining o'g'li, shahzoda tarzida tasvir etiladi. Shuningdek, Farhod va Shirin muhabbati ikki taraflama sevgi ekanligi bilan dostonning g'oyaviy-badiiy qimmatining oshishiga sabab bo'ladi. «Shirin va Xusrav»da Farhod asar voqeligiga yetakchi badiiy obrazlar singari birmuncha faol ishtirok etadi. Mazkur sayyor syujetning badiiy talqinlari bilan yaqindan tanishgan taniqli shoir Alisher Navoiy «Farhod va Shirin»da Xusrav Dehlaviy dostoni ko'ngliga ancha ma'qul tushganini bayon qiladi:

Chu Xusrav surdi bu rangin fasona,
Dedi so'z awalidin ham nishona.
Manga ham chun bu pok insho ko'rundi,
Bidoyatdin demak avlo ko'rundi .

Ulug' shoir o'z asarida ushbu mavzu badiiy talqini haqidagi elga u qadar ma'lum bo'lmagan fikrlarini davom ettirar ekan, uning o'tli nigohi yana ikki ijodkor dostoniga qaratiladi:

Bu maydong'a chu Ashraf surdi markab,
Bu so'zni o'zga nav' yetti murattab.
Yana bo'Ig'ou ekan bu noma marqum,
Vale roqim emastur yaxshi ma'lum .

Farhod, Xusrav va Shirin ishq mojarolaridan bahs etuvchi asar mualliflaridan biri XV asrda yashab ijod etgan xamsanavis, «Shirin va Xusrav» dostoni muallifi Ashraf Marog'aviydir. Keltirilgan iqtibosdan Ashraf Marog'aviyning bu ko'hna mavzuni yangicha talqin etgani ma'lum bo'ladi.

Ozar adabiyotshunosi akademik H.Orasli «Orif Ardabiliy va uning «Farhodnoma poemasi» tadqiqotida ulug' shoir muallifi noma'lumligini ta'kid etgan

asar ijodkori XIV asr o'rtalarida Shimoliy Ozarbayjonning Ardabil viloyatida yashab, badiiy ijod bilan shug'ullangan shoir Orif Ardabiliy bo'lishi mumkin, degan fikrni ilgari suradi. «Farhodnoma» dostoni 717 hijriy (1369) yilda fors tilida bitilgan. Asar muallifi ushbu mavzuda qalam tebratayotgan shoirlar orasida birinchi bo'lib, Farhod obrazini dostonning bosh qahramoni darajasiga ko'taradi. Orif Ardabiliy «Farhodnoma»sining bosh qahramonini Xusrav Dehlaviy dostonida kuzatilgani kabi Chin xoqonining o'g'li, shahzodadir. Akademik B.Valixojayev «Farhodnoma»ning qisqacha mazmunini quyidagicha bayon etadi: «...dostonning birinchi qismi Nizomiy va Xusrav Dehlaviylarda bo'lmagan voqea bilan, Farhodning Abxaziyalik mashhur toshyo'nar ustaning qizi Gulistonga oshiq bo'lishi bilan boshlanadi. Voqea davom yetib, Farhod Abxaziyaga kelib, Gulistonga uylanadi, uch farzand ko'radi. Guliston vafot etadi. Shundan so'ng dostonning ikkinchi qismi, ya'ni Farhodning Abxaziya hokimi qizi Shirin bilan bog'liq qissasi boshlanib, Farhodning vafoti bilan nihoyasiga yetadi». Ko'rinadiki, «Farhodnoma»ning umumiy syujeti Alisher Navoiyning «Farhod va Shirin» dostonidan farqlidir.

Ulug' shoir «Xamsa»sining ikkinchi dostonini ijod etishda mazkur sayyor syujetning xalq og'zaki ijodidagi badiiy talqinlari bilan ham yaqindan tanish bo'lgan ko'rinadi. O'zbek va qardosh xalqlar folklorlarida Farhod va Shirin muhabbatini vasf etuvchi rivoyatlar X-XI asrlardan vujudga kela boshladi. Jumladan, Xorazmdagi Dev qal'a yodgorligi bilan bog'liq rivoyatda Farhod odamzot bajara olmaydigan ishlarni yolg'iz uddalovchi dev sifatida tasvirlanadi. Bunday tasvirlar xalq og'zaki ijodining qissa, afsona, rivoyat kabi janrlarida turh-tuman ko'rinishlarda ko'plab uchraydi. O'tmish tarixnavisligida bunday folklor namunalaridan unumli foydalanilganligi ma'lum. Ulug' shoir doston muqaddimasida: «Qilib ko'nglimni bu andesha shaydo, Tavorix ayladim har sori paydo», - satrlarini bitganida, tarixiy manbalar bilan bir qatorda Sharq xalqlari og'zaki badiiy ijodidagi mavzuga oid turli janrlarda yaratilgan asarlarni ham nazarda

tutgan bo'lishi mumkin. Shunday qilib, ulug' shoir bu ko'chib yuruvchi syujetning badiiy talqinlari bilan yaqindan tanishib, uning yangi namunasini ijod qilishga kirishadi va 54 bob (5782 bayt)dan tarkib topgan «Farhod va Shirin»ni 1484 (hijriy 889) yilda bunyodga keltiradi.

Doston an'anaga muvofiq hamd va na'tlar (1-5- boblar) bilan ibtido topadi. Ijodkor qalami ta'rifi ulug' salafilar: Nizomiy Ganjaviy, Amir Xusrav Dehlaviy (6-bob) va Abdurahmon Jomiy (7-bob) maqtovidan so'ng, dostonning yozishga nimalar sabab bo'lgani (8-bob) hamda asar rejasini tuzib olgani, tarixiy manbalarni ko'rib chiqqani, shu mavzuda yozilgan dostonlarda yo'l qo'yilgan xatolarni tuzatib, o'z g'oyalarini qay tarzda ifoda etmoqni niyat qilgani bayoni (9-bob) keltiriladi. Shundan so'ng zamon hukmdori Sulton Husayn Boyqaro (10-bob) va shahzoda Badiuzzamon Mirzo madhi (11-bob)ga o'rin beriladi. Dostonning muqaddimaviy boblari mundariyasi ana shulardan tashkil topgan bo'lib, asosiy voqealar bayoni (12-52- boblar) Chin xoqoni ta'rifi, uning farzandsizligi va Farhodning tug'ilishi bayoni bilan boshlanadi. «Farhod va Shirin» dostoni Sulton Husayn Boyqaroning o'g'li Shoh G'arib Mirzo madhi va shoirning unga nasihatlari (53-bob) hamda asar xotimasi (54-bob) bilan yakunlanadi.

Adabiyotlar.

1. Alisher Navoiy. Asarlar o'n besh tomlik, o'n to'rtinchi tom. G'ofur G'ulom nomidagi badiiy adabiyot nashriyoti. Toshkent.1967
2. Begali Qosimov, Nusratilla Jumaxo'ja "O'zbek adabiyoti" G'ofur G'ulom nomidagi nashiriyot-matbaa ijodiy uyi.Toshkent. 2003y.
3. N.M Mallaev, G'.K Karimov, S.I Ismoilov "O'zbek adabiyoti tarixi". Toshkent "O'qituvchi" 1987y.
4. "O'zbek adabiyoti" majmua (XV asrning ikkinchi yarmi –XIX asr) Toshkent "O'qituvchi" 1993y.

Navoiy asarlari uchun qisqacha lug'at Toshkent Respublikasi Fanlar
Akademiyasining "Fan" nashiriyoti